

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5042/05
05.07.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе-Регионалног центра Ниш број 430-146/04 од 18.6.2005. године, у управној ствари доприноса, у нејавној седници већа одржаној дана 5.7.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе-Експозитира Бела Паланка број 430-2/10262 од 15.5.2004. године, којим решењем му је, као обвезнику доприноса, утврђена коначна обавеза доприноса за здравствено осигурање пољопривредника на коначно утврђену основицу за 2003. годину по стопи од 4%, што износи 3.118,77 динара и аконтационо обавеза доприноса за здравствено осигурање за 2004. годину у износу од 5.034,00 динара а који допринос за 2004. годину је дужан да плати у једнаким тромесечним ратама с тим да на износ утврђених обавеза које нису плаћене у прописаном року плаћа камату и да уколико доспеле обавеза не уплати у прописаном року, покренуће се поступак принудне наплате тих обавеза.

У тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је корисник пензије из радног односа, да се ни он као ни његова супруга нису бавили пољопривредом, па сматра да не треба да буде обвезник да плаћа допринос за обавезно здравствено осигурање по основу пољопривреде за члана домаћинства, конкретно супругу, јер су осигурани по другом основу и предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је, по налажењу туженог органа, првостепени орган правилно поступио када је донео ожалбено решење и тужиоца задужио доприносом за здравствено осигурање пољопривредника на начин ближе наведен у диспозитиву првостепеног решења.

Ово стога што према одредби члана 8. став 1. тачке 10. Закона о здравственом осигурању ("Службени гласник РС" бр. 18/92...80/02) обавезно осигурана лица су земљорадници који се баве пољопривредом ако нису осигурани по другом основу, док се права из здравственог осигурања обезбеђују и члановима домаћинства земљорадника, ако нису здравствено осигурани по свом основу према одредби члана 9. истог Закона. Својство осигураног лица, према одредби члана 65. Закона о здравственом осигурању, утврђује Филијала Републичког завода за здравствено осигурање на основу пријаве на здравствено осигурање које подносе земљорадници за себе као и чланове домаћинства у складу са наведеним Законом и лицу, коме је признато својство осигураног лица, издаје се прописана исправа о здравственом осигурању (здравствена књижица). У списима предмета налази се приложена пријава на здравствено осигурање пољопривредника број 198 од 20.3.2003. године, оверена од стране надлежног Завода за здравствено осигурање, према којој је тужилац обвезник доприноса за пријављену супругу, као члана домаћинства, а како то здравствено осигурање није одјављено, то је тужилац, као носилац домаћинства, обвезник плаћања доприноса за здравствено осигурање за супругу, у смислу одредбе члана 108а) Закона о здравственом осигурању, и то све док исто осигурање не одјави код надлежне филијале завода.

Тужени орган је, имајући у виду наведено, одлучујући о жалби тужиоца на првостепено решење, жалбу одбио као неосновану.

Правилно су, по налажењу суда, поступили управни органи када су утврдили обавезу тужиоца за плаћање доприноса за здравствено осигурање пољопривредника за његову супругу којој је утврђено својство осигураника као члана домаћинства, јер је обвезник плаћања овог доприноса на основу пријаве

осигурања приложене у списима предмета, коју тужилац у тужби и не оспорава, а која пријава је поднета надлежном Фонду здравственог осигурања и обавеза плаћања постоји све док се не изврши одјава код надлежне филијале завода, па стога навод у тужби да је осигуран по другом основу и да не треба да буде обвезник плаћања предметног доприноса, није прихваћен као основан.

Тужени орган је за донету одлуку дао правилне и на закону засноване разлоге које прихвата и овај суд.

Суд оцењује да је оспорено решење донето на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалних прописа на које се тужени орган у решењу позива.

Цењени су и остали наводи тужбе, па је суд нашао да су исти без утицаја на другачије решење ове управне ствари.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд Србије је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), одбио тужбу као неосновану.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 5.7.2006. године, У. 5042/05

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ